

kunde umuligt fortolkes som omfattende Aflevering, og Bekendtgørelsen var et »Magtmisbrug under parlamentarisk Styre«. Hertil kom, at der burde være aldeles klar og utve-tydig Hjemmel i Loven til at straffe Borgerne. Forespørgeren beklagede derfor, at Justitsministeren ved at afslaa et Andragende om Anketilladelse til Højesteret havde forhindret en Højesteretsafgørelse »i dette vigtige Spørgsmaal, der berører Livsnerven i hele Landbrugets Arbejdsvilkaar«.

Justitsministeren oplyste i sit Svar, at Begrundelsen for det givne Afslag paa Andragendet om Anketilladelse var den, at der forelaa to Domsafgørelser, hvis Konklusioner var ganske enslydende, og hvis Begrundelser i det væsentlige var ensartede, at Rigsadvokaten havde udtalt, at han ansaa de trufne Domsafgørelser for rigtige, og at man ved den senere Lovgivning (Lov Nr. 337 af 18. December 1935, § 9) udtrykke- lig havde opretholdt de Bestemmelser, hvorom Sagen drejede sig. Efter det saaledes foreliggende maatte alle, der i Justitsministeriet havde haft Sagen til Behandling, være af den Formening, at der ikke var Udsigt til, at Landsretsdommen vilde blive ændret ved Sagens Indbringelse for Højesteret, og der vilde da ikke være nogen Mening i at benytte den i Retsplejelovens § 966 hjemlede Beføjelse for Justitsministeriet til undtagelsesvis at give Anketilladelse, naar særlige Grunde hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almen Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Omvendt vilde det have været at blande Politik ind i en efter Justitsministeriets Opfattelse utvivlsom juridisk Afgørelse, hvis Ministeriet havde tilladt Appel, blot fordi Andrageren i dette Tilfælde var en politisk Fraktion.

Ordføreren for Forespørgerne fastholdt og uddybede imidlertid sine ovenfor gengivne Synspunkter og sluttede sit andet Indlæg med at fremsætte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget erkender, at Afleveringspligten for fremmed Valuta er ophævet ved Lov, misbilliger Tinget den forhenværende Handelsministers Fortolkning i Bekendtgørelse af 11. September 1935 og opfordrer Justitsministeren til at foranledige Skyldspørgsmaalet i Sagen mod Bestyrelsen for Kolding Andels-Svineslagteri prøvet ved Højesteret og gaar derefter over til næste Sag paa Dagsordenen.«

Ministeren kunde ikke modtage denne Dagsorden, idet han henviste til sin Motivering af Afslaget paa Ansøgningen om Anketilladelse.

J. P. Larsen (S.) fandt, at Ministeren absolut maatte siges at være ikke alene i sin gode Ret, men ogsaa i Overensstemmelse med almindelig sund Fornuft, naar han havde afslaaet